

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 700/2018
15.05.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Лидије Ђукић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Радомир Спасојевић, адвокат из ..., против туженог ... предузећа „ББ“ АД - ..., ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 858/16 од 22.11.2017. године, у седници одржаној 15.05.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 858/16 од 22.11.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П1 271/15 од 01.02.2016. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се поништи решење туженог бр. 01-1248 од 21.04.2010. године, да тужени призна и трпи и врати тужиоца на рад сагласно уговору о раду М-143 од 29.04.2002. године и анексу бр. 1 од 25.05.2006. године, анексу бр. 2 од 21.02.2007. године и анексу бр. 3 од 13.08.2008. године. Ставом другим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 858/16 од 22.11.2017. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Ваљеву П1 271/15 од 01.02.2016. године. Ставом другим изреке одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези са чланом 396. став 1. ЗПП учињене у поступку пред другостепеним судом,

погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11 и 55/14), на чију примену упућује члан 506. став 2. истог закона, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Пред другостепеним судом није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези са чланом 396. став 1. ЗПП на коју се указује у ревизији, јер је другостепени суд приликом одлучивања оценио битне жалбене наводе.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био запослен код туженог на неодређено време на основу уговора о раду који је закључен 29.04.2002. године, а према анексу уговора бр. 3 од 13.08.2008. године тужилац је обављао послове ... – тачкица горива са описом посла и утврђеним повредама радних обавеза због којих послодавац може да откаже уговор о раду. Спорним решењем туженог од 21.04.2010. године тужиоцу је отказан уговор о раду са анексима на основу члана 179. тачка 2. Закона о раду, због учињених повреда радне обавезе – несавесно, неблагоприятно, некавалитетно и немарно извршавање радне обавезе и мањак у финансијском и материјалном задужењу, утврђених уговором о раду у члану 16. тачка 1. и 10. Према образложењу наведеног решења тужилац је 23.01.2010. године на пумпи за гориво у кругу туженог извршио пријем горива Д-2 дизел тако да је приликом пријема горива настао мањак од 1.052 литра. Тужени је на основу предлога за покретање поступка од 09.02.2010. године, пријаве о повреди радне обавезе од 12.02.2010. године, као и изјаве тужиоца и још три запослена, утврдио да је тужилац учинио повреде радне обавезе предвиђене уговором о раду, да пословођа који је тог дана радио у смени није био обавештен о доласку цистерне и из тог разлога није присуствовао пријему горива, а да је на основу пумпног извештаја и пријемнице утврђен мањак од 1.052 литра горива чија је последица мањак у финансијском и материјалном задужењу од 73.355,96 динара колико износи материјална штета туженог. Тужилац је 23.01.2010. године извршио пријем горива без присуства комисије у саставу која је морала да буде сачињена у складу са одлуком директора туженог од 08.05.2009. године и на начин прописан Правилником о поступку и начину пријема, складиштења и издавања течних горива од 31.12.2007. године. Пре доношења решења о отказу уговора о раду тужени је тужиоцу доставио писмено упозорење о постојању разлога за отказ, на које се тужилац изјаснио 24.03.2010. године, а упозорење је достављено на мишљење синдикату.

Полазећи од наведеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилно применили члан 179. тачка 2. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05, 61/05, 54/09), када су одбили захтев тужиоца за поништај решења о отказу уговора о раду од 21.04.2010. године и за враћање на рад.

Одредбом чланом 179. тачка 2. Закона о раду прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе утврђене општим актом или уговором о раду.

Према члану 16. уговора о раду закљученом 29.04.2002. године, са анексима, тужени може тужиоцу да откаже уговор о раду у случају да тужилац својом кривицом учини повреду радне обавезе: неизвршавање и несавесно, неблаговремено, неквалитетно и немарно извршавање радних обавеза (тачка 1) и мањак у финансијском и материјалном задужењу (тачка 10).

Правилником о поступку и начину пријема, складиштења и издавања течних горива од 31.12.2007. године, у одељку II Пријем течних горива од добављача, у члану 5. прописано је да је прималац дужан да при пријему течних горива предузима одређене радње, између осталог, да измери количину горива у резервоару у који се врши пријем горива у присуству превозника, при чему заједнички утврђују евентуално присуство и количину воде у резервоару мерном шипком и пастом за воду, да проверава да ли има цурења и ако се исто утврди евидентира се у записник о примопредаји, да по завршетку истовара, проверава да ли је течно гориво потпуно источено, односно врши се контрола да ли су коморе ауто-цистерне потпуно испразњене, да после завршеног истовара, измери количину горива у резервоару у присуству превозника.

Одлуком директора туженог од 08.05.2009. године одређено је да се на бензинској пумпи у аутобази ПО „...“ - ... пријем горива врши комисијски, а да комисију сачињавају сменски пословођа, точилац горива, чувар – ватрогасац и аналитичар.

Анексом бр. 3 уговора о раду у члану 1. садржан је опис посла магационера – точиоца горива, тако да, између осталог, врши пријем робе (горива и моторног уља) и одговоран је за примљену количину, пре пуњења резервоара врши мерење пумпе, баждарске шипке и на основу баждарске таблице констатује сталне залихе уља и горива у резервоару и при вршењу ових радњи обуставља издавање горива и уља, а по завршеном истакању робе запослени одговоран за пријем проверава количину личним увидом у цистерну да ли је количина по отпремном документу источена, а затим приступа мерењу висине стуба у резервоару и утврђује са баждар скалом – таблицом, а о евентуалним разликама плус или минус обавезно сачињава записник кога потписују возач или лице које је допремило робу и запослени одговоран за пријем робе.

У конкретном случају тужилац је 23.01.2010. године несавесно и немарно обављао свој посао ... – точиоца приликом пријема горива. Наиме, тужени је 03.02.2010. године формирао Комисију која је извршила пријем горива у исти резервоар на истом нивоу горива на коме је тужилац извршио пријем 23.01.2010. године и утврдила мањак од 1.052 литра горива, који је настао због неквалитетаног пријем погонског горива од стране тужиоца. Тужилац је приликом обављања посла

био у обавези да се као одговорни радник који манипулише горивом придржава правила поступка и начином пријема течног горива на начин који је прописан цитираном одредбом члана 5. Правилника о поступању и начину пријема, складиштења и издавања течних горива код туженог од 31.12.2007. године. Међутим, 23.01.2010. године тужилац приликом доласка цистерне са горивом о томе није обавестио пословођу, који је у обавези да присуствује пријему горива, јер овај посао мора да се врши комисијски у саставу који је одређен Одлуком директора туженог од 08.05.2009. године. Пријем горива није извршен у присуству комисије, већ је пријему и истакању горива присуствовао запослени који није члан комисије у смислу Одлуке од 08.05.2009. године. Осим тога, тужилац је по сопственој изјави, уочио да постоји значајан мањак горива у резервоару, али о томе није обавестио никог од надлежних, што је у обавези према Правилнику о поступку и начину пријема, складиштења и издавања течних горива од 31.12.2007. године. Оваквим поступањем тужиоца учињена је повреда радне обавезе из члана 16. тачка 1. и 10. уговора о раду, чиме је образован отказни разлог из члана 179. тачка 2. Закона о раду. Због извршене повреде радне обавезе тужиоцу је законито престао радни однос, а пре отказа уговора о раду тужени је тужиоцу доставио упозорење о постојању разлога за отказ у складу са обавезом из члана 180. Закона о раду.

Како је тужиоцу законито престао радни однос, нису испуњени услови прописани чланом 191. став 1. Закона о раду за враћање тужиоца на рад.

Имајући у виду наведено, неосновани су ревизијски наводи да је побијаном одлуком погрешно примењено материјално право.

Неосновани су ревизијски наводи којима се указује да Правилник о поступку и начину пријема, складиштења и издавања течних горива од 31.12.2007. године није заведен код организационе јединице туженог у ... на прописан начин, као и да тужилац није лично био обавештен нити му је достављена Одлука директора туженог од 08.05.2009. године. По оцени Врховног касационог суда ови наводи нису основани, зато што је тужилац поводом догађаја због кога му је отказан уговор о раду тврдио да је поштовао правила из наведених аката, а не да су му та правила била непозната, што недвосмислено произлази из његовог писаног изјашњења од 24.03.2010. године и исказа пред судом на рочишту од 06.04.2011. године.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић